

Probing Our Fortune – Προετοιμασία καριέρας και Πλάνου ζωής με χρήση των λαϊκών παραμυθιών

Οδηγός για τη χρήση των καρτών των λαϊκών
παραμυθιών

Το άλογο του μάγου

Παραμύθι από την Λιθουανία

Συγγραφέας: Ένα Virág Suhajda.

Επόπτρια: Ildikó Boldizsár

Εικονογράφηση: Szentimrey Zsófia

Περιεχόμενα

Οδηγός για τη χρήση των καρτών των λαϊκών παραμυθιών.....	1
Το παραμύθι: Το άλογο του μάγου.....	3
Οδηγός για το παραμύθι.....	8
Δουλεύοντας με την ιστορία μόνοι μας.....	12
Ένα πιθανό σενάριο για μια ομαδική δραστηριότητα.....	18

Το παραμύθι: Το άλογο του μάγου

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς που είχε τρεις γιους. Μια μέρα, έτυχε τα τρία βασιλόπουλα να βγουν για κυνήγι σε ένα μεγάλο δάσος, μακριά από το παλάτι του πατέρα τους. Το μικρότερο βασιλόπουλο έχασε το δρόμο του κι έτσι τα μεγαλύτερά του αδελφία γύρισαν στο παλάτι χωρίς τον μικρό αδελφό τους.

Για τέσσερις ημέρες το βασιλόπουλο περιπλανιόταν στο δάσος, πλάγιαζε στο χώμα, κάτω από τα αστέρια, και ζούσε μέρα-νύχτα, με ρίζες και άγρια μούρα, ώσπου, το πρωί της πέμπτης ημέρας, βρέθηκε καταμεσής τού δάσους, σε ένα μεγάλο ξέφωτο, όπου ήταν χτισμένο ένα μεγαλοπρεπές παλάτι. Αλλά, ούτε μέσα ούτε έξω από αυτό, φαινόταν να ζει άνθρωπος.

Το βασιλόπουλο μπήκε από την ανοιχτή πόρτα και περιπλανήθηκε στο έρημο παλάτι, χωρίς να συναντήσει ψυχή. Στο τέλος, κατέληξε σε μια μεγάλη αίθουσα. Στο κέντρο της βρισκόταν ένα τραπέζι, στρωμένο με κομψά πιάτα που είχαν λογής φαγητά και εκλεκτά κρασιά. Το βασιλόπουλο κάθισε και χόρτασε την πείνα και τη δίψα του και, αμέσως μετά, το τραπέζι εξαφανίστηκε από τα μάτια του, κάτι που του φάνηκε πολύ παράξενο. Παρ' όλο, μάλιστα, που συνέχισε την περιπλάνησή του σε όλα τα δωμάτια, πάνω και κάτω, σε όλο το παλάτι, και πάλι δεν συνάντησε κανέναν! Ξαφνικά, όμως, μόλις άρχισε να νυχτώνει, άκουσε βήματα και είδε έναν γέροντα να έρχεται προς το μέρος του, ανεβαίνοντας τις σκάλες.

«Τι γυρεύεις, άνθρωπέ μου, μέσα στο κάστρο μου;» τον ρώτησε ο γέρος. «Έχασα το δρόμο μου, γέροντά μου, κυνηγώντας στο δάσος. Αν, όμως, μου κάνεις την τιμή να μείνω μαζί σου, θα σε υπηρετήσω με πίστη και με όλη μου την καρδιά!». «Πολύ καλά», είπε ο γέρος. «Δέχομαι να μπεις στην υπηρεσία μου. Θα πρέπει, όμως, να κρατάς το τζάκι τού παλατιού αναμμένο συνέχεια, να κουβαλάς ξύλα από το δάσος για τη φωτιά και να περιποιείσαι το μαύρο μου άλογο στους στάβλους. Θα σε πληρώνω ένα φλορίνι την ημέρα! Την ώρα του μεσημεριανού θα βρίσκεις πάντα το τραπέζι στρωμένο με φαγητά και κρασί, να τρως και να πίνεις, όσο τραβά η ψυχή σου!».

Το βασιλόπουλο ευχαριστήθηκε πολύ με τα λόγια του γέροντα, μπήκε στην υπηρεσία του και του υποσχέθηκε να υπάρχουν πάντα ξύλα στο τζάκι για να μην σβήνει ποτέ η φωτιά. Βέβαια, το βασιλόπουλο δεν ήξερε ότι ο νέος του αφέντης ήταν μάγος και η φλόγα στο τζάκι ήταν κι αυτή μαγεμένη και αν τυχόν έσβηνε, ο γέροντας-μάγος θα έχανε μεγάλο μέρος της δύναμής του...

Μια μέρα, που λέτε, το βασιλόπουλο ξεχάστηκε κι άφησε τη φωτιά να σιγοκαίει τόσο που κόντευε να σβήσει. Καθώς η φλόγα τρεμόπαιζε, ο γέρος όρμησε στο δωμάτιο κι έβαλε τις φωνές: «Γιατί παράτησες τη φωτιά μισοσβησμένη; Την πρόφτασα τελευταία στιγμή!». Και ενώ το βασιλόπουλο έριξε βιαστικά ένα κούτσουρο στο τζάκι και φύσηξε στις στάχτες για να φουντώσει ξανά η φωτιά, ο αφέντης του τού τα έψαλε για τα καλά και τον προειδοποίησε ότι αν συνέβαινε ποτέ ξανά κάτι παρόμοιο, τότε θα είχε κακά ξεμπερδέματα μαζί του...

Το βασιλόπουλο ταραχτήκε με τα λόγια του γέρου και μια μέρα που καθόταν απελπισμένο στους στάβλους, άκουσε, προς μεγάλη του έκπληξη, να του μιλά το μαύρο άλογο του μάγου, με ανθρώπινη λαλιά: «Έλα παραμέσα», του είπε «κάτι έχω να σου πω. Πάρε το χαλινάρι και τη σέλα μου από αυτό το ντουλάπι και βάλε τα πάνω μου. Πάρε και το μπουκάλι που βρίσκεται δίπλα τους. Έχει μέσα μια αλοιφή που θα κάνει τα μαλλιά σου να λάμπουν σαν καθαρό χρυσάφι. Αφού τη βάλεις στο κεφάλι σου και αλείψεις καλά καλά τα μαλλιά σου, βάλε στο τζάκι όλα τα ξύλα που μπορείς να μαζέψεις, μέχρι να γίνει μια μεγάλη και πολύ ψηλή στοίβα!».

Το βασιλόπουλο έκανε ό,τι του είπε το άλογο: έβαλε την σέλα πάνω του και τα χαλινάρια, άλειψε στα μαλλιά του την αλοιφή μέχρι να λάμπουν σαν χρυσάφι κι άναψε μια τόσο μεγάλη φωτιά στο τζάκι που οι φλόγες της ξεπήδησαν μέχρι τη στέγη του παλατιού, τόσο που η στέγη άρπαξε φωτιά κι έτσι, σε λίγα λεπτά, το παλάτι τυλίχτηκε ολόκληρο στις φλόγες κι έκαιγε σαν μια τεράστια λαμπάδα!

Τότε, το βασιλόπουλο έτρεξε πίσω στους στάβλους και το άλογο τού είπε: «Υπάρχει ένα πράγμα ακόμη που πρέπει να κάνεις. Στο ντουλάπι θα βρεις έναν καθρέφτη, μια βούρτσα και ένα μαστίγιο ιππασίας. Πάρε τα μαζί σου, ανέβα στη ράχη μου και κάλπασε όσο πιο γρήγορα μπορείς, γιατί τώρα η φωτιά στο παλάτι είναι πια εκτός ελέγχου!».

Το βασιλόπουλο έκανε ό,τι του είπε το άλογο. Μόλις ανέβηκε στη σέλα, το άλογο χλιμίντρησε και κάλπασε με τέτοιο ρυθμό που, πολύ γρήγορα, το δάσος και όλη η χώρα που ανήκε στον μάγο βρισκόταν πια πολύ πίσω τους.

Στο μεταξύ, ο μάγος επέστρεψε στο παλάτι του και αντίκρισε μόνον πυρωμένα ερείπια. Μάταια φώναζε τον υπηρέτη του. Στο τέλος, πήγε να τον ψάξει στους στάβλους κι όταν ανακάλυψε ότι είχε εξαφανιστεί και το μαύρο άλογο, αμέσως υποψιάστηκε ότι είχαν φύγει μαζί. Έτσι, ανέβηκε κι αυτός σε ένα άλλο άλογο που από τα ρουθούνια του έβγαζε φωτιά και πήρε στο κατόπι το βασιλόπουλο.

Όμως, καθώς το βασιλόπουλο κάλπαζε, τα ασκημένα αυτιά του μαύρου αλόγου έπιασαν τον ήχο από τις αλογίσιες οπλές που ακολουθούσαν: «Κοίταξε πίσω σου», είπε στο βασιλόπουλο «και δες αν μας ακολουθεί ο μάγος!». Και το βασιλόπουλο, στρέφοντας πίσω το κεφάλι του, είδε ένα σύννεφο σκόνης στο βάθος...

«Πρέπει να βιαστούμε!», είπε το άλογο. Αφού κάλπασαν για αρκετή ώρα, το άλογο ρώτησε ξανά: «Κοίτα πίσω και δες: μας έχουν προφτάσει ή όχι;». «Είναι πολύ κοντά μας», απάντησε το βασιλόπουλο. «Τότε, πέταξε τον καθρέφτη στο χώμα!» είπε το άλογο.

Έτσι το βασιλόπουλο πέταξε τον καθρέφτη στη γη. Κι όταν το άλογο του μάγου πάτησε πάνω του, έγινε σωρός-κουβάρι μαζί με τον καβαλάρη του: τα πόδια του πέρασαν μέσα από τον καθρέφτη και το γυαλί τα έκοψε τόσο άσχημα που δεν μπορούσε να γίνει τίποτα άλλο παρά μόνο να γυρίσει ο μάγος πίσω για να βάλει καινούργια πέταλα στα πόδια τού αλόγου. Μετά, άρχισε να κυνηγά για δεύτερη φορά

το βασιλόπουλο, γιατί το μαύρο άλογο του μάγου άξιζε πολλά και ήταν αποφασισμένος να μην το χάσει έτσι εύκολα.

Στο μεταξύ, το βασιλόπουλο, καβάλα στο άλογο, είχε ξεμακρύνει πολύ. Όμως τα ευαίσθητα αυτιά του αλόγου έπιασαν πάλι ήχο καλπασμών καταπίσω τους! «Κατέβα κάτω», είπε τότε το άλογο στο βασιλόπουλο, «βάλε το αυτί σου στο χώμα και πες μου: ακούς ποδοβολητό;». Το βασιλόπουλο ξεκαβαλίκηψε κι έβαλε το αυτί του στη γη: «Ακούω τη γη να τρέμει» είπε. «Νομίζω ότι είναι πολύ κοντά μας!». «Ανέβα επάνω μου αμέσως!», του είπε το άλογο, «και θα καλπάσω όσο πιο γρήγορα μπορώ!». Και όρμησε τόσο γρήγορα μπρος που φαινόταν σαν να πετάει, με τις οπλές του πάνω από τη γη».

«Κοίταξε πίσω μας για άλλη μια φορά», είπε, μετά από λίγο, το άλογο «και πες μου τι βλέπεις!». «Βλέπω κάτι σαν σύννεφο με φλόγα», απάντησε το βασιλόπουλο. «Αλλά πολύ μακριά». «Πρέπει, όμως, να βιαστούμε!», του απάντησε το άλογο. Και λίγο πιο μετά του είπε πάλι: «Κοίταξε πάλι πίσω μας. Είναι κοντά μας;».

Το βασιλόπουλο έστρεψε πίσω του και φώναξε: «Είναι πολύ κοντά μας! Σε λίγο, η φλόγα από τα ρουθούνια του αλόγου θα μας αγγίξει!». «Τότε, πέταξε τη βούρτσα στη γη!», είπε το άλογο. Το βασιλόπουλο έκανε ο, τι ακριβώς τον ορμήνεψε και, στη στιγμή, η βούρτσα, πέφτοντας στο χώμα, έγινε ένα θεόρατο ξύλο σαν βουνό που κανείς δεν θα μπορούσε να διαπεράσει. Πράγματι, μόλις ο μάγος έφτασε μπροστά στο εμπόδιο, το άλογό του σταμάτησε, μη μπορώντας να προχωρήσει ούτε ένα βήμα μπρος. Έτσι, δεν υπήρχε άλλο τίποτα να κάνει ο μάγος παρά να γυρίσει πίσω, να φέρει ένα τσεκούρι για να ανοίξει τρύπα και να περάσουν μέσα από το ξύλο. Αλλά του πήρε χρόνο, κι έτσι το βασιλόπουλο και το μαύρο άλογο κάλπασαν μακριά.

Όμως, πολύ γρήγορα, για μια ακόμη φορά άκουσαν πίσω τους ποδοβολητό. «Κοίτα πίσω», είπε το μαύρο άλογο, «και δες: μας ακολουθούν;». «Ναι», απάντησε το βασιλόπουλο. «Ας βιαστούμε!», είπε το άλογο, συμπληρώνοντας: «Κοίτα ξανά, και πες μου: φαίνονται πολύ κοντά μας;». «Ναι», απάντησε το βασιλόπουλο, «βλέπω τη φλόγα. Είναι κοντά μας». «Τότε, ρίξε κάτω στη γη το μαστίγιο!» συμβούλεψε το άλογο.

Μόλις το μαστίγιο βρέθηκε στο χώμα, μετατράπηκε σε ένα πλατύ ποτάμι. Όταν ο μάγος έφτασε, έσπρωξε το άλογο μέσα στο νερό του ποταμιού, αλλά καθώς το νερό ανέβαινε όλο και πιο ψηλά, η μαγική φλόγα από τα ρουθούνια του αλόγου που έδινε στον μάγο όλη του τη δύναμη γινόταν όλο και μικρότερη, ώσπου στο τέλος έσβησε. Ο γέροντας-μάγος και το άλογό του βυθίστηκαν στο ποτάμι και εξαφανίστηκαν. Όταν ο πρίγκιπας κοίταξε γύρω του, δεν είδε ψυχή.

«Τώρα», είπε το άλογο, «μπορείς να ξεκαβαλικέψεις. Δεν υπάρχει τίποτα πια να φοβάσαι! Ο μάγος είναι νεκρός. Δίπλα σε αυτό το ποτάμι θα βρεις ένα ραβδί από ιτιά. Πάρε το, χτύπησε τη γη με αυτό, η γη θα ανοίξει και θα δεις μια πόρτα μπροστά στα πόδια σου».

Όταν το βασιλόπουλο χτύπησε τη γη με το ραβδί, εμφανίστηκε, πράγματι, μια πόρτα που οδηγούσε σε μια μεγάλη θολωτή πέτρινη αίθουσα. «Οδηγήσέ με σ' εκείνη

την αίθουσα», είπε το άλογο, «θα μείνω εκεί. Αλλά εσύ πρέπει να περάσεις μέσα από τα χωράφια ώσπου να φτάσεις σε έναν κήπο. Καταμεσής του βρίσκεται το παλάτι ενός βασιλιά. Όταν φτάσεις εκεί, ζήτησε να σε πάρουν στην υπηρεσία του βασιλιά. Αντίο και μη με ξεχνάς!».

Έτσι, λοιπόν, χωρίστηκαν. Αλλά πριν από αυτό, το μαύρο άλογο ζήτησε κάτι ακόμη από το βασιλόπουλο: του ζήτησε να μη δει κανέναν στο παλάτι τα χρυσά του μαλλιά. Γι' αυτό και το βασιλόπουλο έδεσε ένα μαντήλι στο κεφάλι του, σαν τουρμπάνι, και περπάτησε μέσα από τα χωράφια, μέχρι που έφτασε σε έναν όμορφο κήπο. Μέσα εκεί, είδε τους πύργους ενός μεγαλοπρεπούς παλατιού.

Στην είσοδο του κήπου συνάντησε τον κηπουρό, ο οποίος τον ρώτησε ποιος καλός άνεμος τον έφερε στα μέρη τους. «Θα ήθελα να γίνω υπηρέτης του βασιλιά», απάντησε το βασιλόπουλο. «Λοιπόν, μπορείς να μείνεις και να δουλεύεις για μένα στον κήπο», είπε ο κηπουρός, μην μπορώντας να υποψιαστεί την καταγωγή του νέου υπηρέτη, από τα φτωχικά ρούχα που φορούσε το βασιλόπουλο. «Χρειάζομαι κάποιον να ξεχορταριάζει τον κήπο και να σκουπίζει τα ξερά φύλλα από τα μονοπάτια. Θα έχεις ένα φλορίνι την ημέρα, ένα άλογο για να φορτώνεις τα φύλλα, φαγητό και κρασί».

Έτσι το βασιλόπουλο συμφώνησε και ξεκίνησε τη δουλειά του. Κι όταν του φέρανε το φαγητό του, έφαγε μόνο το μισό. Το υπόλοιπο το πήγε στη θολωτή αίθουσα δίπλα στο ποτάμι και το έδωσε στο μαύρο άλογο. Το ίδιο έκανε κάθε μέρα και το άλογο πάλι, κάθε μέρα κι αυτό, τον ευχαριστούσε για την πιστή φιλία του.

Ένα βράδυ, αφού τελείωσε η δουλειά του στον κήπο, πήγε να βρει το άλογο που άρχισε να του κουβεντιάζει και να του λέει: «Αύριο, πολλά βασιλόπουλα και άρχοντες θα έρθουν στο παλάτι του βασιλιά σου. Έρχονται από διάφορα μέρη, σαν υποψήφιοι γαμπροί για τις τρεις κόρες του βασιλιά. Όλοι θα σταθούν στη σειρά, στην αυλή του παλατιού, και οι τρεις βασιλοπούλες θα βγουν έξω και η καθεμία θα έχει ένα διαμαντένιο μήλο στο χέρι της και θα το πετάξει στον αέρα. Σε όποιο πόδι μπροστά πέσει το μήλο αυτός και θα γίνει ο άντρας της κάθε βασιλοπούλας. Πρέπει να είσαι κι εσύ εκεί κοντά! Το μήλο της μικρότερης βασιλοπούλας, που είναι και η πιο όμορφη από τις αδελφές, θα κυλήσει πέρα από τους υποψήφιους μνηστήρες και θα σταματήσει μπροστά σου. Τότε, θα το πάρεις αμέσως και θα το βάλεις στο σάκο σου!».

Την επόμενη μέρα, όταν όλα τα βασιλόπουλα ήταν συγκεντρωμένα στη μεγάλη αυλή του παλατιού, όλα έγιναν ακριβώς όπως είχε πει το άλογο. Οι βασιλοπούλες πέταξαν τα μήλα στον αέρα και το διαμαντένιο μήλο της νεότερης βασιλοπούλας προσπέρασε όλους τους μνηστήρες και σταμάτησε στα πόδια του νεαρού κηπουρού, που σκούπιζε εκείνη την ώρα τα ξερά φύλλα του κήπου. Στη στιγμή έσκυψε, πήρε το μήλο και το έβαλε στο σακίδιό του. Καθώς έσκυβε, το μαντήλι γύρω από το κεφάλι του, γλίστρησε λίγο από τη μία πλευρά και η βασιλοπούλα πρόλαβε να δει τα χρυσά του μαλλιά... αυτό ήταν! Από εκείνη τη στιγμή η μικρότερη βασιλοπούλα αγάπησε το νεαρό κηπουρό.

Ο βασιλιάς στεναχωρήθηκε πολύ, γιατί η μικρότερη κόρη του ήταν αυτή που ο ίδιος αγαπούσε περισσότερο. Μα δεν μπορούσε να κάνει και κάτι... Έτσι, την επόμενη,

κιάλας, μέρα γιορτάστηκε ένας τριπλός γάμος στο παλάτι και μετά το γάμο η μικρότερη βασιλοπούλα ακολούθησε τον άντρα της στη μικρή καλύβα του κήπου, όπου ζούσε.

Δεν πέρασε πολύς καιρός κι ο βασιλιάς μιας γειτονικής χώρας άρχισε πόλεμο με τον βασιλιά. Ξεκίνησε, λοιπόν, για τη μάχη, έχοντας στο πλευρό του τους συζύγους των δύο μεγαλύτερων θυγατέρων του που είχαν καβαλικέψει τα δυνατότερα άλογα του παλατιού. Αλλά ο άντρας της μικρότερης κόρης δεν είχε τίποτα άλλο εκτός από το γέρικο άλογο που χρησιμοποιούσε για τις εργασίες στον κήπο. Και ο βασιλιάς, που ντρεπόταν πολύ γι' αυτόν τον γαμπρό, αρνήθηκε να του δώσει κάτι καλύτερο.

Όπως, όμως το παλικάρι ήταν αποφασισμένο να μην μείνει πίσω, πήγε στον κήπο, ανέβηκε στο παλιάλογό του και ξεκίνησε. Αλλά πολύ γρήγορα, το άλογο σκόνταψε, έπεσε και δεν ξανασηκωνόταν. Μια και δυο, το βασιλόπουλο τρέχει στο ποτάμι, εκεί όπου το μαύρο άλογο ζούσε στη θολωτή αίθουσα. Το άλογο μόλις τον αντίκρουσε, του είπε: «Σέλωσέ με και βάλε μου τα χαλινάρια! Μετά, πήγαινε στη διπλανή αίθουσα, όπου θα βρεις μια πανοπλία και ένα σπαθί. Φόρεσέ τα γρήγορα για να πάμε μαζί στη μάχη».

Το βασιλόπουλο έκανε όπως του είπε. Και όταν καβαλίκηψε το άλογο, η πανοπλία του έλαμπε στον ήλιο, και φαινόταν τόσο γενναίος και όμορφος, που κανείς δεν θα καταλάβαινε ότι ήταν ο κηπουρός που καθάριζε τα ξερά φύλλα από τα μονοπάτια. Το άλογο κάλπασε γρήγορα κι όταν έφτασαν στο πεδίο της μάχης, είδαν ότι ο βασιλιάς έχανε τον πόλεμο, γιατί πάρα πολλοί από τους πολεμιστές του είχαν σκοτωθεί.

Αλλά όταν ο πολεμιστής με το μαύρο άλογο και την αστραφτερή πανοπλία μπήκε στη μάχη, χτυπώντας δεξιά και αριστερά με το σπαθί του, οι εχθροί τρομοκρατήθηκαν και σκορπίστηκαν προς όλες τις κατευθύνσεις. Τότε ο βασιλιάς και οι δύο γαμπροί του, όταν είδαν τον ελευθερωτή τους, μαζί με όσους είχαν απομείνει από το στρατό, ένωσαν τις φωνές τους και ζητωκραύγασαν: «Ένας θεός-προστάτης ήρθε και μας έσωσε!». Δεν κατάφεραν, όμως, να τον περικυκλώσουν, γιατί το μαύρο άλογο σηκώθηκε στον αέρα, κάλπασε γρήγορα σαν άνεμος κι έτσι μέσα σε μια στιγμή έχασαν όλοι από τα μάτια τους τον άγνωστο καβαλάρη.

Μετά από λίγο καιρό πάλι, συνέβη νέα εξέγερση εναντίον του βασιλιά και για άλλη μια φορά ο ίδιος και οι δύο γαμπροί του έπρεπε να πάνε στη μάχη. Και ο γαμπρός του, ο κηπουρός, ήθελε κι αυτός να πολεμήσει. Έτσι παρουσιάστηκε μπροστά στο βασιλιά και του είπε: «Αγαπητέ πατέρα, άφησέ με να έρθω κι εγώ μαζί σου για να πολεμήσω τους εχθρούς σου». «Για δες πρόσωπο που θέλει και να πολεμήσει μαζί μου...» τον ειρωνεύτηκε ο βασιλιάς. «Εκτός αυτού, δεν έχω και άλογο, κατάλληλο για σένα, τον παρακατιανό... Τράβα και πάρε το άλογο του αγωγιάτη, αν τόσο πολύ ονειρεύεσαι τον πόλεμο...».

Έτσι το βασιλόπουλο πήρε το άλογο του αγωγιάτη, αλλά το κακόμοιρο ήταν γέρικο και κουρασμένο και αφού προχώρησε λίγα μόνο μέτρα, σκόνταψε και έπεσε. Έτσι, το βασιλόπουλο επέστρεψε λυπημένο στον κήπο την ώρα που αναχωρούσε ο

βασιλιάς για τον πόλεμο, επικεφαλής του στρατού, συνοδευόμενος από τους δύο γαμπρούς του.

Όταν χάθηκαν από τα μάτια τους, το βασιλόπουλο πήγε στο θολωτό θάλαμο δίπλα στο ποτάμι κι αφού συμβουλευτήκε το πιστό μαύρο άλογο, φόρεσε τη λαμπερή πανοπλία και καβαλίκηψε το άλογο που έφτασε γρήγορο σαν αέρας στο πεδίο της μάχης. Και για άλλη μια φορά κατατρόπωσε τους εχθρούς του βασιλιά, χτυπώντας δεξιά και αριστερά με το σπαθί του. Και πάλι όλοι φώναζαν: «Ένας προστάτης, θεόσταλτος, ήρθε και μας έσωσε!» Αλλά όταν προσπάθησαν να τον περικυκλώσουν, το μαύρο άλογο σηκώθηκε στον αέρα και χάθηκε από τα μάτια τους, γρήγορο σαν τη σπίθα της φωτιάς.

Όταν ο βασιλιάς και οι γαμπροί του επέστρεψαν στο παλάτι, δεν μιλούσαν παρά μόνο για τον ήρωα που είχε πολεμήσει για λογαριασμό τους κι όλοι τους ρωτούσαν, ο ένας τον άλλον, ποιος θα μπορούσε να είναι αυτός ο γενναίος καβαλάρης.

Σε λίγο καιρό ο βασιλιάς μιας άλλης γειτονικής χώρας κήρυξε καινούργιο πόλεμο και για άλλη μια φορά ο βασιλιάς, οι γαμπροί του και οι υπήκοοί του έπρεπε να προετοιμαστούν για μάχη. Για άλλη μια φορά ικέτευσε και να τους συνοδέψει, αλλά ο βασιλιάς τον αποπήρε, λέγοντάς του ότι δεν του περίσσευε άλογο. «Αλλά», πρόσθεσε, «τράβα και πάρε το άλογο του ξυουργού που κουβαλά τα ξύλα από το δάσος, για σένα μια χαρά μου φαίνεται!».

Έτσι το βασιλόπουλο πήρε το άλογο του ξυουργού, αλλά ήταν τόσο γέρικο και αδύναμο που δεν μπορούσε να τον μεταφέρει πέρα από τις πύλες του κάστρου. Έτσι, πήγε πάλι στη θολωτή αίθουσα, όπου το μαύρο άλογο είχε έτοιμη γι' αυτόν μια ακόμα πιο αστραφτερή πανοπλία από εκείνη που είχε φορέσει στις προηγούμενες μάχες, και όταν το βασιλόπουλο την φόρεσε και καβαλίκηψε, το μαύρο άλογο τον έφερε κατευθείαν στο πεδίο της μάχης.

Για άλλη μια φορά διασκόρπισε τους εχθρούς του βασιλιά, πολεμώντας μόνος του ενάντια σε όλους και τους έτρεψε σε άτακτη φυγή. Έτυχε όμως ένας από τους εχθρούς να χτυπήσει με το σπαθί του και να τραυματίσει το βασιλόπουλο στο πόδι. Και ο βασιλιάς έβγαλε το δικό του μαντήλι, που ήταν κεντημένο επάνω του το όνομα και το στέμμα του, και το έδεσε γύρω από το τραυματισμένο πόδι του βασιλόπουλου. Ο βασιλιάς, μάλιστα, ήθελε να μεταφέρει τον άγνωστό του καβαλάρη κατευθείαν στο παλάτι του, πάνω σε ένα ειδικό φορείο, και να περιποιηθεί και το μαύρο άλογό του στους βασιλικούς στάβλους. Αλλά το βασιλόπουλο άρπαξε με το χέρι του τη χαίτη του πιστού του αλόγου και κατάφερε να ανέβει στη σέλα και, τότε, το άλογο υψώθηκε στον αέρα μαζί με τον καβαλάρη του. Τότε όλοι φώναξαν: «Ο καβαλάρης που πολέμησε για μας είναι θεός! Μα, την αλήθεια, είναι θεός».

Και σε όλο το βασίλειο όλοι αυτό συζητούσαν και έλεγαν αναμεταξύ τους: «Ποιος, άραγε, είναι ο ήρωας που έχει πολεμήσει για λογαριασμό μας σε τόσες πολλές μάχες; Δεν μπορεί να είναι άνθρωπος, πρέπει να είναι ένας θεός». Ο ίδιος ο βασιλιάς, μάλιστα, δήλωσε: «Μακάρι να μπορούσα να τον ξανασυναντήσω και αν τελικά το παλικάρι αυτό είναι άνθρωπος, θα του χάριζα το μισό μου βασίλειο!».

Ας αφήσουμε, όμως, το βασιλιά κι ας δούμε τι απέγινε το βασιλόπουλο: όταν έφτασε στην καλύβα του κηπουρού, όπου ζούσε με τη γυναίκα του, ήταν τόσο κουρασμένο που μόλις ξάπλωσε στο κρεβάτι, αμέσως αποκοιμήθηκε. Και η γυναίκα του παρατήρησε το μαντήλι που ήταν δεμένο γύρω από το πληγωμένο πόδι του. Το κοίταξε πιο προσεκτικά και είδε ότι στην άκρη του ήταν κεντημένο το όνομα του πατέρα της και το βασιλικό στέμμα.

Μια και δυο, έτρεξε κατευθείαν στο παλάτι και έδειξε το μαντήλι στον πατέρα της. Αμέσως, ο βασιλιάς και οι δύο γαμπροί του την ακολούθησαν στην καλύβα του κηπουρού, εκεί όπου το βασιλόπουλο κοιμόταν στο κρεβάτι του. Όμως, το μαντήλι που φορούσε πάντα, γύρω από το κεφάλι του, είχε γλιστρήσει και τα χρυσά μαλλιά του έλαμπαν στο μαξιλάρι. Τότε όλοι τους αναγνώρισαν τον ήρωα που είχε πολεμήσει και κερδίσει τόσες πολλές μάχες για λογαριασμό τους!

Ο βασιλιάς κράτησε το λόγο του και χάρισε το μισό βασίλειό του στο γαμπρό του και τη μικρότερη κόρη του και μετά ξαναγιορτάσανε τους γάμους τους με τραγούδια και χαρές και ξεφάντωσες καλές σε όλη τη χώρα και με καλέσανε κι εμένα ...αμέ!

Κι έφαγα και χόρτασα, ήπια τα κρασάκια μου και γλέντησα και το βραδύ έφυγα από εκεί μ' ένα κόσκινο φακή!

Οδηγός για το παραμύθι

Σε κάθε ιστορία, υπάρχει ένα σημείο εκκίνησης, μια στιγμιαία κατάσταση ζωής στην οποία βρίσκεται ο ήρωας. Κάποιοι αποχαιρετούν τους γονείς τους και ξεκινούν να αναζητήσουν την τύχη τους. Αλλού, δραπετεύουν από τους θετούς γονείς, ενώ σε άλλες ιστορίες, οι γονείς τους πεθαίνουν. Σε αυτή την ιστορία, συναντάμε μια περίεργη αρχή: ο ήρώας μας ήταν ένας πρίγκιπας – αλλά χάθηκε και η οικογένειά του δεν τον βρήκε ποτέ ξανά.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να χαθείτε: χωρικά, χρονικά ή ακόμα και συναισθηματικά. Ο πρίγκιπας περιπλανιέται για μέρες, τρώγοντας και πίνοντας ό, τι βρίσκει. Σε ποια πραγματική κατάσταση θα μπορούσε να αναφέρεται αυτό; Η περιπλάνηση στο δάσος αντιστοιχεί σε μια εσωτερική αναζήτηση σύμφωνα με την ερμηνεία του Γιουνγκ. Ο πρίγκιπας αφήνει πίσω την παλιά του οικογένεια - η ιστορία δεν αναφέρει ποτέ ότι θέλει να επιστρέψει σε αυτούς αργότερα - και δεν ξέρει ακόμα ποιο δρόμο να ακολουθήσει. Μπορεί να βρεθούμε και εμείς σε μια τέτοια κατάσταση, όπου αυτό που ήταν ήδη πίσω μας, και δεν θα γυρίσουμε πίσω, αλλά δεν έχουμε ιδέα πού να πάμε στη συνέχεια. Αυτή η κατάσταση ζωής μπορεί να συμβεί στην αρχή της ζωής μας, αλλά όχι αποκλειστικά - είναι επίσης ένα χαρακτηριστικό πρόβλημα των κρίσεων μέσης ηλικίας, αλλά μπορεί να συμβεί στο τέλος των σπουδών ή ακόμα και μετά από χωρισμό ή διαζύγιο. Η θλίψη είναι επίσης μια παρόμοια συναισθηματική κατάσταση.

Κοιτάζοντας το από αυτή την άποψη, μπορούμε να ταυτιστούμε με την κατάσταση στην οποία ο πρίγκιπας "ικανοποίησε την πείνα του με ρίζες και άγρια μούρα για λίγες μέρες και τη νύχτα το κρεβάτι του ήταν βρύα κάτω από τα αστέρια". Η ιστορία δεν περιγράφει πώς ο πρίγκιπας το βίωσε αυτό, μπορούμε ελεύθερα να αναλογιστούμε ποια συναισθήματα μπορεί να μας προκαλέσει μια τέτοια κατάσταση ζωής.

Η επακόλουθη ιστορία του πρίγκιπα αφορά το τι συμβαίνει όταν ξαναβρίσκει τον εαυτό του, όταν «βρίσκει το δρόμο του» κάπου. Το διακύβευμα της ιστορίας είναι να ξαναγίνει πρίγκιπας και να αναλάβει τη βασιλική θέση στη ζωή του για την οποία προορίζεται. Και το ταξίδι του ήρωα είναι η ιστορία του τι πρέπει να κάνει για να το επιτύχει αυτό, πού πρέπει να εξελιχθεί.

Η ιστορία μοιάζει σαν να παρακολουθείτε πολλές ιστορίες να εκτυλίσσονται η μία μετά την άλλη ή μπορεί να θεωρηθεί ως μια αφήγηση σε συνέχειες: στο πρώτο μέρος, ο πρίγκιπας εργάζεται για τον Μάγο και απελευθερώνεται από αυτό, ενώ στο δεύτερο, κερδίζει δόξα, σύζυγο και βασιλεία στη βασιλική αυλή. Πολλές ιστορίες μπορεί να επικεντρώνονταν αποκλειστικά στη μία ή την άλλη ιστορία, αλλά δεν θα αφορούσαν αυτόν τον πρίγκιπα.

Σε εκείνες τις ιστορίες όπου ο πρωταγωνιστής πηγαίνει στη βασιλική αυλή, κερδίζει φήμη και σύζυγο, ο ήρωας ξέρει τι θέλει - ενώ σε αυτή την ιστορία, ακριβώς δεν το κάνει. Και σε ιστορίες όπου ένας ήρωας πρέπει να δραπετεύσει από το φρούριο ενός εχθρού, συνήθως πηγαίνει εκεί για κάποιο λόγο, κάτι που θέλει να αποκτήσει και να νικήσει τον εχθρό - αλλά αυτό δεν συμβαίνει ούτε εδώ.

Κατά τη διάρκεια των περιπλανήσεών του, αυτός ο πρίγκιπας σκοντάφτει σε ένα εγκαταλελειμμένο παλάτι και χωρίς καμία υποψία, υπηρετεί πρόθυμα το πρώτο άτομο που συναντά. Αυτό το άτομο τυχαίνει να είναι ένας γέρος που δεν φαίνεται πολύ επικίνδυνος και πλησιάζει τον πρίγκιπα ανοιχτά. Ελλείψει καλύτερης ιδέας, ο πρίγκιπας ζητά υπηρεσία από τον γέρο, η οποία του χορηγείται.

Ο πρίγκιπας είναι επιφορτισμένος μόνο με τρία καθήκοντα: να μαζέψει ξύλα, να κρατήσει τη φωτιά ζωντανή και να φροντίσει το μαύρο άλογο στο στάβλο, με αντάλλαγμα πλήρεις προμήθειες. Στον πρίγκιπα αρέσουν αυτά τα καθήκοντα και ξεκινάει να δουλεύει αμέσως. Ωστόσο, όταν ξεχνάει τη φωτιά μια μέρα, ο γέρος - επειδή ο γέρος είναι μάγος και η φωτιά είναι η δύναμή του - τον επιπλήττει σοβαρά και μάλιστα τον χτυπά.

Η κατάσταση αυτή μπορεί να εξεταστεί από δύο οπτικές γωνίες. Ο πρίγκιπας, ο οποίος δεν είναι πλέον πρίγκιπας αλλά υπηρέτης εδώ, αποτυγχάνει να εκπληρώσει τα καθήκοντά του, παρόλο που δεν είναι και πολλά, αλλά ξεχνά ακόμη και αυτά τα λίγα. Είναι προφανές ότι δεν μπορεί να βρει καμία φιλοδοξία, εσωτερική προσδοκία απόδοσης, αποφασιστικότητα ή ανεξαρτησίας το αγόρι, το οποίο είναι κατανοητό πώς θα μπορούσε να απομακρυνθεί από τη βασιλική του οικογένεια.

Απλά δεν αποκόπηκε από αυτήν. Και ο Μάγος, ο οποίος βρήκε βολικό ότι ο πρίγκιπας ήταν εύκολα χειραγωγήσιμος, εκμεταλλεύεται αυτή την κατάσταση. Δημιουργεί μια

δυναμική όπου η μοίρα του πρίγκιπα εξαρτάται από αυτόν, αλλά εξαρτάται επίσης από το αγόρι: αν σβήσει η φωτιά, δεν θα μπορέσει να κάνει μαγικά. Μπορούμε να δούμε μια τυπική κακοποιητική δυναμική εδώ, όπου το ισχυρότερο λυμαίνεται το ασθενέστερο: αυτό δεν αφορά απαραίτητα μόνο μια ρομαντική σχέση, μπορεί να είναι κατανοητό και σε ένα σύστημα σχέσεων στο χώρο εργασίας.

Ο πρίγκιπας έχει ένα ακόμη καθήκον - τη "συντήρηση" του μαύρου αλόγου. Το άλογο δεν ανήκει πραγματικά στον Μάγο, ούτε συνδέεται μαζί του, απλά κρατιέται κλειδωμένο. Μόνο εκ των υστέρων μπορούμε να καταλάβουμε ότι αυτό το άλογο ανήκει πράγματι στον πρίγκιπα, αλλά για να μπορέσει να το κινητοποιήσει, πρέπει επίσης να αλλάξει, πρέπει να υπάρχει κάτι που τον ωθεί έξω από αυτό την ζώνη άνεσης στο οποίο περνά τις μέρες του.

Το άλογο ξέρει πότε να απευθυνθεί στο αγόρι, πότε είναι ώρα για αλλαγή - όταν ο φόβος υπερισχύει της άνεσης. Ως πρώτο βήμα, το μαύρο άλογο ζητά μια κρέμα από το παλάτι, στη συνέχεια πείθει το αγόρι να βάλει φωτιά στο παλάτι και στη συνέχεια συγκεντρώνει μερικά ακόμη "μικροπράγματα" πριν ξεκινήσουν.

Εδώ έρχεται το σημείο καμπής στο αγόρι - και μετά από προσεκτικότερη εξέταση, μπορούμε να το δούμε αυτό από το μοτίβο των ρημάτων που σχετίζονται με το αγόρι επίσης. Ενώ μέχρι τώρα ήταν χαμένος, ικανοποιημένος, ξεχασιάρης (όλες οι ενέργειες χωρίς κατεύθυνση και παθητική φύση), τώρα ξαφνικά γίνεται ενεργός: χτενίζει τα μαλλιά του, φτιάχνει μεγάλη φωτιά, φωτιά και βάζει φωτιά στο παλάτι.

Γιατί να βάλεις φωτιά στο παλάτι; Γιατί να μην δραπετεύσετε; Η απάντηση μπορεί να είναι ενδιαφέρουσα στο πλαίσιο των κακοποιητικών σχέσεων: επειδή με αυτόν τον τρόπο, δεν υπάρχει μέρος για να επιστρέψετε. Αν απλώς δραπετεύσει και ο Μάγος τον προλάβει, θα μπορούσε εύκολα να τον πάρει πίσω στο απομονωμένο παλάτι του, στο κενό, το φόβο και την κακοποίηση - όπου κάποιος ξέρει ακριβώς πώς να επιβιώσει. Αλλά ακριβώς εξαιτίας αυτού, ο Μάγος επιστρέφει σε ένα καμένο σπίτι, όπου είναι προφανές ότι η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Πριν ξεκινήσει, ο πρίγκιπας εφαρμόζει την κρέμα στα μαλλιά του, κάνοντάς τα να φαίνονται σαν να ήταν φτιαγμένα από χρυσό. Ο χρυσός είναι πολύτιμος, ίσως προσπαθεί να αντλήσει δύναμη από μέσα του με αυτόν τον τρόπο. Η αλλαγή του χρώματος και του σχήματος των μαλλιών μας είναι ένας τυπικός τρόπος αλλαγής του εαυτού μας και πολύ συχνά σηματοδοτεί κάποια ριζική αλλαγή στη ζωή ενός ατόμου.

Το άλογο λέει στο αγόρι να φέρει διάφορα αντικείμενα : έναν καθρέφτη, μια χτένα και ένα μαστίγιο, τα οποία παίζουν σημαντικό ρόλο κατά τη διάρκεια της απόδρασης/καταδίωξης.

Πρώτα έρχεται η χρήση του καθρέφτη. Ο καθρέφτης δείχνει ποιοι είμαστε και επίσης ποιος είναι ο άλλος. Ένα κρίσιμο μέρος της εξόδου από μια δυσλειτουργική σχέση είναι να κρατήσουμε έναν καθρέφτη στον εαυτό μας και στον άλλο, ακριβώς όπως η

χρήση του καθρέφτη εδώ ήταν ένα σημαντικό βήμα. Όταν το άλογο του Μάγου πατάει πάνω του, θρυμματίζεται και ένα θραύσμα κόβει το πόδι του. Ο καθρέφτης αποκαλύπτει την αλήθεια και μερικές φορές αυτή η αλήθεια προκαλεί πόνο. Ωστόσο, από την πλευρά του πρίγκιπα, αυτό είναι καλό γιατί κερδίζει χρόνο.

Το δεύτερο μαγικό στοιχείο είναι η χτένα. Η χτένα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να ξεμπερδέψει, να καθαρίσει και να εξομαλύνει τους κόμπους, αλλά μερικές φορές υπάρχουν πάρα πολλοί κόμποι και εμπόδια. Μερικές φορές σε μια κατάσταση, υπάρχουν πάρα πολλά μπερδέματα για να ξετυλιχτούν. Αυτή η χτένα μετατράπηκε σε ένα πυκνό δάσος, το οποίο είναι μια τυπική παραμυθένια συστροφή. Το δάσος είναι επίσης ένας τόπος μυστικών και ψεμάτων, και αυτό το δάσος σταματά ξανά τον Μάγο - καθώς πρέπει να επιστρέψει για να φέρει ένα τσεκούρι.

Το τρίτο σημείο είναι το μαστίγιο. Με το μαστίγιο, μπορεί κανείς να χτυπήσει, ή ακόμα και να ανταποδώσει, όπως σε αυτή την κατάσταση. Το μαστίγιο μετατρέπεται σε ποτάμι, το οποίο ορμά προς τον Μάγο, ο οποίος εξακολουθεί να μην μπορεί να δει πέρα από το θυμό και τον πόνο του, δεν μπορεί να βγει από αυτό - και πνίγεται σε αυτό. Ο πρίγκιπας απελευθερώνεται.

Αλλά η ιστορία δεν τελειώνει εδώ, καθώς τώρα βρίσκεται "μόνο" εκεί που ήταν στην αρχή της ιστορίας - κάπου στο χώρο και το χρόνο όπου δεν πηγαίνει πουθενά, αλλά δεν μπορεί να γυρίσει πίσω. Ωστόσο, βρίσκεται σε διαφορετική κατάσταση τώρα, επειδή γνωρίζει για τον εαυτό του ότι επέζησε, νίκησε ακόμη και τον Μάγο, και έχει επίσης ένα υπέροχο μαύρο άλογο.

Το άλογο τον οδηγεί σε έναν υπόγειο θάλαμο και τον βάζει σε πορεία, δείχνοντάς του πώς να φτάσει στον κήπο του βασιλικού παλατιού. Ωστόσο, μένει πίσω, υποστηρίζοντας τον πρίγκιπα από το παρασκήνιο, ενώ αυτός, σε αντάλλαγμα, φροντίζει και συνεχίζει να το τρέφει. Του προσφέρει μια συμβουλή: να μην αποκαλύψει τα χρυσά μαλλιά του. Τι θα μπορούσε να σημαίνει αυτό; Τα χρυσά μαλλιά, που συμβολίζουν τη βασιλική ιδιότητα, δεν μπορούν ακόμη να δημοσιοποιηθούν, καθώς μπορεί να φαίνεται σαν να καυχούνται χωρίς απόδειξη. Ως εκ τούτου, δεν φτάνει στο παλάτι με ένα άλογο, έναν ιππότη ή έναν πρίγκιπα, αλλά ως ένας απλός άνθρωπος που αναζητά υπηρεσία για άλλη μια φορά.

Ξεκινά τη ζωή του "από κάτω" στο παλάτι, ως βοηθός κηπουρός. Αλλά αυτή η κατάσταση εξακολουθεί να του επιτρέπει να είναι παρών όπου συμβαίνουν πράγματα όταν χρειάζεται. Οι πριγκίπισσες αναζητούν έναν σύντροφο με μαγικά ξόρκια και όποιος κυλήσει το μήλο θα πρέπει θεωρητικά να αξίζει το χέρι της πριγκίπισσας - έτσι εκπλήσσει όλους (εκτός από τον αναγνώστη) όταν το μήλο της νεότερης πριγκίπισσας κυλά στον γιο του κηπουρού. Το αγόρι δεν μπορεί (ελπίζουμε να μην θέλει) να κρύψει την πραγματική του ταυτότητα από το κορίτσι, τα χρυσά μαλλιά του αναβοσβήνουν και το κορίτσι τον ερωτεύεται και τον παντρεύεται. Αλλά αυτό δεν αρκεί για να αποδείξει ακόμα την αξία και την καταλληλότητά του.

Εδώ είναι που ο πόλεμος παρέχει μια ευκαιρία. Ο πρίγκιπας δεν είναι σε καλή θέση επειδή δεν χαίρει μεγάλης εκτίμησης και δεν του δίνεται πραγματικά η ευκαιρία να αποδείξει τον εαυτό του (δεν μπορεί να είναι ιππότης κάποιου άλλου), αλλά το δικό του άλογο τον βοηθά τρεις φορές μόνος του, κερδίζει τη μάχη για τον βασιλιά. Είναι σημαντικό να μην αποκαλυφθεί ακόμα, επειδή έχει ακόμα κάτι να αποδείξει και μέχρι να εδραιώσει τη δική του ιπποτική φήμη, δεν θα βασίζεται σε «οικογενειακές συνδέσεις» για βοήθεια. Θα μπορούσε πιθανώς να το κάνει μετά την πρώτη φορά, αλλά δεν το κάνει, και στο τέλος, είναι η σύζυγός του αποκαλύπτει το μυστικό του. Γιατί? Ποια είναι η δοκιμασία που πρέπει ακόμα να περάσει ο πρίγκιπας για να γίνει πραγματικός βασιλιάς;

Από τη μία πλευρά, είναι μια δοκιμασία ταπεινοφροσύνης και μετριοφροσύνης. Από την άλλη, σύμφωνα με τις γραμμές της «καθυστερημένης ικανοποίησης», μπορούμε να δούμε ότι όσο περισσότερο περιμένει, τόσο μεγαλύτερη είναι η αναμενόμενη ανταμοιβή, επειδή μετά την τρίτη φορά, ο βασιλιάς του προσφέρει βασιλεία, το μισό βασίλειο.

Εδώ έρχεται το καθήκον για τον πρίγκιπα να σηκωθεί και να αγκαλιάσει δημόσια τον εαυτό του. Αυτό δεν είναι εύκολο, καθώς μπορεί να μην πιστεύει καν ότι είναι τόσο καλός όσο τον αντιλαμβάνονται οι άλλοι - και εδώ έρχεται να τον βοηθήσει η σύζυγός του, η οποία είναι επίσης υποστηρικτικός χαρακτήρας. Βλέπει τον ήρωα στο αγόρι και το λέει στον πατέρα της. Τώρα και άλλοι βλέπουν τα χρυσά μαλλιά του, τις αρετές του και μπορεί δικαιοματικά να ανέβει στο θρόνο ως άξιος ήρωας.

Έχει κερδίσει τη δική του βασιλεία, ώστε να μπορεί πραγματικά να κυβερνά ευτυχισμένος μέχρι να πεθάνει.

Δουλεύοντας με την ιστορία μόνοι μας

Το να δουλεύουμε μια ιστορία μόνοι μας είναι μια συναρπαστική εμπειρία, αλλά δεν είναι καθόλου απλή. Στα λαϊκά παραμύθια, η τάξη αποκαθίσταται μέχρι το τέλος, οι ήρωες πηγαίνουν σε ένα ταξίδι και μέσα από αυτό αναπτύσσονται.

Αυτό είναι και δικό μας καθήκον – να ερμηνεύσουμε τις στροφές και τους «κώδικες» του λαϊκού παραμυθιού για τη δική μας ζωή, να βρούμε τα βήματα που θα μας βοηθήσουν να γίνουμε καλύτεροι αφέντες της δικής μας ζωής.

Όταν αρχίζουμε να δουλεύουμε μέσα από το «Άλογο του Μάγου », θα πρέπει πρώτα να ακούσουμε ή να διαβάσουμε την ιστορία και στη συνέχεια να καθίσουμε αναπαυτικά και να αφήσουμε τη διάθεση της ιστορίας να μας κατακλύσει. Ακόμα και με τα μάτια κλειστά, μπορούμε να βρούμε μια γεύση, μια μυρωδιά ή μια εικόνα από την ιστορία. Τι θα παίρναμε από την ιστορία αν μπορούσαμε; Πού βρισκόμαστε στην ιστορία και τι ρόλο παίζουμε;

Στη συνέχεια, θα πρέπει να πάρουμε ένα μολύβι και να γράψουμε τις απαντήσεις μας στις ερωτήσεις (στις κάρτες ή στο κείμενο εδώ). Πρέπει να επικεντρωθούμε στα ερωτήματα που μας μιλούν περισσότερο. Μπορεί να μην είναι όλες οι ερωτήσεις σχετικές με εμάς, αλλά εκείνες που είναι, αξίζει να σκεφτούμε εκτενώς ή ακόμα και να μιλήσουμε με άλλους - γονείς, φίλους, συνομηλίκους ή ακόμα και ομοτίμους.

Με ποιο τρόπο συμβαίνει αυτό; Πιθανώς κάποιος χαρακτήρας, μέρος ή αντικείμενο αιχμαλωτίζει τη φαντασία μας. Τα στοιχεία σε ένα λαϊκό παραμύθι δεν σημαίνουν απαραίτητα το ίδιο πράγμα για όλους, και στην πραγματικότητα, όταν δουλεύουμε την ιστορία μόνοι μας, ερμηνεύουμε τις καταστάσεις, τους χαρακτήρες κ.λπ. που εμφανίζονται σε αυτό εντελώς για τον εαυτό μας.

Ας δούμε πρώτα τους χαρακτήρες της ιστορίας. Κάθε χαρακτήρας έχει τα δικά του δυνατά σημεία, τον δικό του ρόλο και το δικό του μήνυμα:

- ❖ Ο ήρωας της ιστορίας μας είναι ένας χαμένος πρίγκιπας. Δεν γνωρίζουμε το όνομά του, οπότε οποιοσδήποτε από εμάς θα μπορούσε να είναι αυτός. Το καθήκον του είναι να βρει το δρόμο του, να γίνει ένας αληθινός βασιλιάς, όχι μόνο να περιπλανιέται στο δάσος και να υπηρετεί τους πρώτους ανθρώπους που συναντά. Για να γίνει βασιλιάς - να ελέγχει τη ζωή του - πρέπει να μάθει πολλά πράγματα και να αποδείξει την αξία του.
- ❖ Ο Μάγος είναι ο κύριος ανταγωνιστής στην ιστορία και επίσης ένα πολύ σημαντικό μάθημα: αν δεν ξέρετε τι να κάνετε με τον εαυτό σας, άλλοι θα σας εκμεταλλευτούν, αλλά θα το κάνουν για δικούς τους σκοπούς. Ας μην είμαστε αφελείς όπως ο πρίγκιπας, ο οποίος χρειαζόταν αυτό το συμβολικό (και όχι μόνο συμβολικό) χαστούκι που έλαβε από τον φαινομενικά καλό και υποστηρικτικό γέρο στην αρχή. Μπορείτε να μάθετε από τους αντιπάλους σας και ο Μάγος δεν αποτελεί εξαίρεση: μπορούμε να μάθουμε από αυτόν να μην αφήνουμε την εσωτερική μας φωτιά να σβήσει και ίσως επίσης να μην εμπιστευόμαστε τη δική μας μαγική φωτιά σε άλλους και να μην παρακινούμαστε από πεισματική εκδίκηση.
- ❖ Ο κύριος βοηθός του πρίγκιπα είναι το μαύρο άλογο. Παρέχει συμβουλές και συγκεκριμένη φυσική βοήθεια τόσο στη διαφυγή όσο και στις μάχες. Αλλά γι' αυτό, ο πρίγκιπας πρέπει να το φροντίσει, να το θρέψει και να το ακούσει. Τι είδους εσωτερικό «μαγικό άλογο» έχουμε, και πώς μπορούμε να το θρέψουμε; Τι συμβουλή μας ψιθυρίζει το εσωτερικό μας «μαγικό άλογο»;
- ❖ Η πριγκίπισσα βοηθά επίσης τον πρίγκιπα βλέποντάς τον για αυτό που πραγματικά είναι και παντρεύοντάς τον. Τον ερωτεύεται. Επομένως, όταν βεβαιώνεται ότι ο σύζυγός της είναι ο ίδιος χρυσός ήρωας πρίγκιπας που τον βλέπει, το λέει και στον πατέρα της. Υπάρχει κάποιος στη ζωή μας που μας

βλέπει ως πολύτιμους, σημαντικούς και είναι πρόθυμος να το αναγνωρίσει αυτό μπροστά στους άλλους;

- ❖ Ο βασιλιάς (και οι συγγενείς του) δεν μπορούν να δουν την πραγματική αξία στο αγόρι, απλά τον βλέπουν ως γιο ενός ανόητου κηπουρού και δεν του δίνουν την ευκαιρία να αποδείξει τον εαυτό του. Αλλά το αγόρι πρέπει να σπάσει αυτή την εικόνα και να δείξει τη δύναμή του σε μια μάχη. Τελικά, ο βασιλιάς είναι δίκαιος και γενναιόδωρος: του δίνει την κόρη του και αργότερα, όταν αποδείξει την αξία του, του προσφέρει το μισό βασίλειο. Υπάρχουν άνθρωποι στους οποίους πρέπει να αποδείξουμε την αξία μας, αλλά μπορούμε να υπολογίζουμε στη βοήθειά τους μετά; Πώς μπορούμε να αποδείξουμε τον εαυτό μας, ποιες μάχες πρέπει να δώσουμε;

Μπορούμε επίσης να μελετήσουμε τις διάφορες τοποθεσίες στην ιστορία. Σε ποιο περιβάλλον μπορούμε να βρεθούμε; Κάθε σκηνή παρουσιάζει τα δικά της καθήκοντα, τα οποία πρέπει να εκτελέσουμε για να φτάσουμε στον επόμενο σταθμό.

- ❖ Το πρώτο σκηνικό είναι το δάσος, η σκηνή της περιπλάνησης: εδώ το καθήκον είναι να βρούμε ένα μέρος όπου είμαστε φυσικά ασφαλείς.
- ❖ Η δεύτερη τοποθεσία είναι το κάστρο του Μάγου: εδώ ο στόχος είναι να διατηρηθεί ζωντανή η φωτιά του Μάγου και στη συνέχεια να μπορέσει να δραπετεύσει από εδώ.
- ❖ Η τρίτη θέση είναι ο δρόμος της διαφυγής: εδώ έχουμε πολλά καθήκοντα: αντιμετωπίζοντας τον εαυτό μας (καθρέφτης), διευκρινίζοντας τα προβλήματα γύρω μας (χτένα) και να είμαστε σε θέση να βγούμε από την δύσκολη κατάσταση (ποτάμι - αποφυγή) και με αυτόν τον τρόπο, πρέπει να είμαστε ικανοί να αλλάξουμε και να εγκαταλείψουμε τα παλιά αρνητικά πρότυπα.
- ❖ Η τέταρτη τοποθεσία είναι ο υπόγειος θάλαμος, ο μυστικός εσωτερικός μας χώρος όπου κατοικεί το μαύρο άλογο. Εδώ κρατάμε τους πόρους μας. Εδώ επιστρέφουμε για βοήθεια, πόρους, συμβουλές και για να θρέψουμε το άλογό μας.
- ❖ Η πέμπτη τοποθεσία είναι το πεδίο της μάχης: εδώ το καθήκον είναι να αποδείξουμε ότι είμαστε άξιοι του θρόνου, ότι είμαστε αληθινοί ιππότες.
- ❖ Η έκτη θέση είναι το σπίτι του νεαρού ζευγαριού: εδώ το καθήκον είναι να μπορέσουμε να δείξουμε τον εαυτό μας στην πριγκίπισσα, να διεκδικήσουμε τον εαυτό μας.

- ❖ Τέλος, η τελευταία τοποθεσία είναι το βασιλικό παλάτι, όπου η ευρύτερη διεκδίκηση του εαυτού μας και η ανάληψη του ρόλου του αυτοκράτορα είναι το καθήκον μας.

Όταν δουλεύουμε μόνοι μας με την ιστορία, μπορούμε να ξεκινήσουμε από διάφορες κατευθύνσεις και δεν υπάρχει ενιαία, γραμμική προσέγγιση. Αν και οι τοποθεσίες και οι εργασίες που εμφανίζονται στην ιστορία παρουσιάζονται με σκόπιμη σειρά, μπορούμε να εργαστούμε στα άλλα θέματα σε σχεδόν οποιαδήποτε σειρά.

Το να φτάσεις στο τέλος ενός λαϊκού παραμυθιού δεν συμβαίνει πάντα τόσο γρήγορα. Οι διαδικασίες και τα γεγονότα που περνάει ο πρωταγωνιστής δεν συμβαίνουν εν μία νυκτί. Επομένως, είναι σημαντικό να σεβαστούμε και τον προσωπικό μας ρυθμό. Αυτή είναι μια ιστορία με την οποία μπορούμε να δουλέψουμε για χρόνια. Το σημαντικό είναι να το επανεξετάζουμε από καιρό σε καιρό και να βλέπουμε πόσο μακριά έχουμε φτάσει.

Δουλεύοντας με την ιστορία ως διαμεσολαβητής/σύμβουλος

Όταν θέλουμε να δουλέψουμε με την ιστορία ως σύμβουλος/διαμεσολαβητής, το πρώτο βήμα είναι να δουλέψουμε με την ιστορία μόνοι μας – δηλαδή, να σκεφτούμε τα βήματα που περιγράφονται λεπτομερώς στην προηγούμενη ενότητα.

Πριν αρχίσουμε να δουλεύουμε με την ιστορία ως σύμβουλος, είναι απαραίτητο να έχουμε μια υποκειμενική ερμηνεία της ιστορίας, μια ερμηνεία της ιστορίας όπως ισχύει για τη δική μας προσωπική ζωή, επειδή είναι πολύ σημαντικό να αποφύγουμε την επιβολή της δικής μας ερμηνείας στους επωφελούμενους μας. Για να γίνει αυτό, πρέπει να γνωρίζουμε ποια είναι η δική μας ερμηνεία. Από την άλλη, είναι επίσης σημαντικό να ερμηνεύσουμε το λαϊκό παραμύθι σε σχέση με τη δική μας ζωή, έτσι ώστε να μην τρέχουμε σε ερωτήσεις και θέματα που προκαλούν συναισθηματική αντίδραση μέσα μας ενώ εργαζόμαστε με τον πελάτη/επωφελούμενο.

Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει επίσης να ερμηνεύσουμε την ιστορία αντικειμενικά και να σκεφτούμε τις πιθανές ερμηνείες από την πλευρά του πελάτη.

Η Ildikó Boldizsár αποκαλεί αυτές τις δύο προσεγγίσεις «αντικειμενική και υποκειμενική μήτρα ιστοριών». Στην αντικειμενική μήτρα, ερμηνεύουμε την ίδια την ιστορία, ενώ στην υποκειμενική μήτρα εξετάζουμε τον εαυτό μας υπό το πρίσμα της ιστορίας.

Η αντικειμενική μήτρα του παραμυθιού «Το άλογο του μάγου» έχει ως εξής:

- ❖ Ποιος είναι ο ήρωας του παραμυθιού; - Ο κύριος χαρακτήρας του παραμυθιού είναι το χαμένο παιδί, ο περιπλανώμενος πρίγκιπας.
- ❖ Ποια είναι η κατάσταση της ζωής; - Περιπλανώμενος μακριά από την οικογένειά του, ο χαμένος πρίγκιπας αναζητά το μονοπάτι του και τον εαυτό του.
- ❖ Ποιο είναι το θέμα της ιστορίας; - Θα γίνει ο πρίγκιπας ικανός να γίνει βασιλιάς;
- ❖ Ποιος είναι ο ανταγωνιστής; - Αν και ο κύριος ανταγωνιστής μπορεί να φαίνεται να είναι ο Μάγος στην αρχή, ο ίδιος ο πρίγκιπας είναι αυτός που τον υπηρετεί - και πρέπει να απελευθερωθεί από αυτό, να δει όλες τις δυναμικές που τον κρατούν εκεί και να αλλάξει συνειδητά την πορεία της ζωής του.
- ❖ Ποιος είναι ο βοηθός; - Ο βοηθός είναι το μαύρο άλογο που βοηθά στην κινητοποίηση τόσο εσωτερικών όσο και εξωτερικών πόρων για τον πρίγκιπα να γίνει βασιλιάς.
- ❖ Ποια είναι η λύση; - Ο πρίγκιπας πρέπει να βρει τον εαυτό του και επίσης να αποδείξει την αξία του τόσο στον εαυτό του όσο και στο περιβάλλον του.

Η υποκειμενική μήτρα του παραμυθιού «Το άλογο του μάγου» έχει ως εξής:

- ❖ Ποιος είμαι εγώ στο παραμύθι; - Είναι πιο εύκολο να ταυτιστούμε με τον κύριο χαρακτήρα, ειδικά αν έχουμε παλέψει ποτέ με μια κατάσταση ζωής όπου πραγματικά δεν είχαμε ιδέα τι θέλαμε ή πού να πάμε. Ωστόσο, ως βοηθός, μπορούμε να ταυτιστούμε με το άλογο, το οποίο σώζει τον πρίγκιπα από μια εκμεταλλευτική, ακόμη και καταχρηστική σχέση και τον βοηθά να βρει τον δικό του δρόμο. Και φυσικά, θα μπορούσαμε επίσης να ταυτιστούμε με την πριγκίπισσα ή ακόμα και τον πατέρα της αν δούμε κάποιον στο περιβάλλον μας να ενώνεται σιγά-σιγά.
- ❖ Πού βρίσκομαι στο παραμύθι; - Ένα πράγμα είναι σίγουρο: δεν μπορώ να είμαι σε ένα μέρος όπου ο χαρακτήρας με τον οποίο ταυτίζομαι δεν ήταν. Μόλις βρω τη σκηνή όπου αισθάνομαι τον εαυτό μου, αξίζει να κοιτάξω γύρω μου και να σκεφτώ την επόμενη ερώτηση.
- ❖ Ποιο είναι το καθήκον μου σε αυτή τη σκηνή; - Μπορεί να είναι μόνο για να ψάξω για μούρα για να μην λιμοκτονήσω, ή ίσως πρέπει να συνειδητοποιήσω ότι πρέπει να ξεφύγω από τον Μάγο που με κακομεταχειρίζεται. Οι διάφορες καταστάσεις της ζωής μας μπορεί να συνεπάγονται πολύ διαφορετικά καθήκοντα και ανάλογα με το πού βλέπω τον εαυτό μου στην ιστορία, διαφορετικά καθήκοντα μπορεί να με περιμένουν τώρα.
- ❖ Ποιος είναι ο εσωτερικός μου αντίπαλος που πρέπει να ξεπεράσω για να προχωρήσω; - Ως πρίγκιπας, πρέπει πρώτα να αποβάλω την έλλειψη σκοπού,

τις άκριτες συμπεριφορές και την αυτολύπηση για να ξεκινήσω την πορεία της ανάπτυξης. Ως βοηθός, πρέπει να είμαι σε θέση να απευθύνομαι στους άλλους όταν είναι δεκτικοί στην ακοή και να κάνω ένα βήμα πίσω όταν η ανάπτυξή τους τους πηγαίνει μπροστά.

- ❖ Ποιο είναι το εσωτερικό μου στήριγμα, ποιοι είναι οι δικοί μου πόροι για αλλαγή;
 - Για να αλλάξουμε κάτι στη ζωή μας, χρειαζόμαστε πόρους. Το μαγικό άλογο, ως εσωτερικός βοηθός, συμβολίζει όλους αυτούς τους πόρους. Ποιο είναι λοιπόν το δικό μου μαγικό άλογο; Ποιοι πόροι, ικανότητες και δυνατά σημεία το αποτελούν;
- ❖ Τι αντικείμενο θα έβγαζα από την ιστορία; - Τα μαγικά αντικείμενα παίζουν επίσης μια συγκεκριμένη βοηθητική λειτουργία στις ιστορίες. Δεν έχει κάθε παραμύθι ένα τέτοιο μαγικό αντικείμενο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τα αντικείμενα που εμφανίζονται στο παραμύθι δεν μπορούν να έχουν μαγική δύναμη για εμάς προσωπικά. Υπάρχουν αντικείμενα εδώ που έχουν μαγική δύναμη - βοηθώντας στη διαφυγή, ή ίσως αντικείμενα που βοηθούν να γίνει ιππότης (πανοπλία ιππότη). Αλλά θα μπορούσε επίσης να είναι ότι χρειάζομαι τη φωτιά του Μάγου.

Ποιο είναι το πολύ συγκεκριμένο πράγμα που χρειάζεται για να προχωρήσω στην τρέχουσα κατάστασή μου; - Εάν έχουμε διερευνήσει διεξοδικά τα παραπάνω ερωτήματα, πιθανότατα έχει ήδη προκύψει ένας πιθανός δρόμος για εμάς. Αλλά πολύ συχνά, αυτό κάνει την κατάστασή μας ακόμα πιο τρομακτική. Μπορεί να βρεθούμε αντιμέτωποι με ένα πλήθος καθηκόντων που πρέπει να επιλύσουμε. Πώς θα μπορέσω να τα χειριστώ όλα αυτά; Πόσος χρόνος θα χρειαστεί; Είμαι σίγουρος ότι δεν θα μπορέσω να ανταποκριθώ σε αυτή την πρόκληση, θα μπορούσαμε να πούμε στους εαυτούς μας. Πριν πανικοβληθούμε, αξίζει να σπάσουμε το μονοπάτι μπροστά μας σε βήματα και να εμπιστευτούμε ότι αν κάνουμε ένα βήμα, θα μπορέσουμε να κάνουμε το επόμενο. Έτσι, το ερώτημα είναι: ποιο είναι το επόμενο βήμα που μπορώ να κάνω τώρα;

Μετά από μια διεξοδική σκέψη σχετικά με την ιστορία, μπορούμε να αρχίσουμε να εργαζόμαστε σε αυτό με τους πελάτες μας. Εάν εργαζόμαστε με έναν πελάτη σε μια μεμονωμένη διαδικασία, το κύριο ερώτημα είναι πραγματικά από πού να ξεκινήσουμε, λαμβάνοντας υπόψη σε ποιο μέρος και σε ποιο στάδιο ανάπτυξης βρίσκεται ο πελάτης μας. Μπορεί να το έχουμε ήδη διαπιστώσει αυτό κατά τη διάρκεια προηγούμενων συζητήσεων, αλλά μπορεί να τους δώσουμε την ιστορία, ή μπορεί να την ακούσουν και να το καθορίσουν μόνοι τους.

Στη συνέχεια, με βάση την ερμηνεία του πελάτη και τις ερμηνείες που έγιναν σε προηγούμενες συνεδρίες, θα πρέπει να εξετάσουμε τις ερωτήσεις που διατυπώθηκαν στις προηγούμενες συνεδρίες και στις κάρτες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας

διευκόλυνσης, η οποία μπορεί μερικές φορές να διαρκέσει αρκετές συνεδρίες. Δεν χρειάζεται να επεξεργαστούμε όλες τις ερωτήσεις, μερικές είναι σχετικές, άλλες λιγότερο. Είναι πιθανό να προκύψουν νέα ερωτήματα από τις ερωτήσεις που βρίσκονται στις κάρτες, και θα προχωρήσουμε από εκεί. Οι κάρτες διαθέτουν κυρίως ερωτήσεις, ωστόσο μερικές φορές υπάρχει ένα συγκεκριμένο πρόβλημα προς επίλυση.

Μερικές φορές μπορεί να συναντήσουμε ένα θέμα που δεν εμπίπτει πλέον στο πεδίο της τρέχουσας ιστορίας. Μπορούμε στη συνέχεια να συνεχίσουμε με μια άλλη ιστορία και να επιστρέψουμε σε αυτήν αργότερα.

Στόχος της διαδικασίας είναι ο πελάτης να αναπτύξει και να εφαρμόσει αποτελεσματικές στρατηγικές αντιμετώπισης, να βρει τη βασική αιτία του άγχους του και – τέλος – να το απελευθερώσει.

Στη συνέχεια υπάρχουν προτάσεις για το πώς να ασχοληθείτε με την ιστορία με τους νέους σε ομάδες.

Ένα πιθανό σενάριο για μια ομαδική δραστηριότητα

- ❖ **Ο σκοπός της ομάδας εργασίας λαϊκού παραμυθιού:** εύρεση και σίτιση του δικού μας αλόγου
- ❖ **Ηλικιακή ομάδα-στόχος:** Νέοι ηλικίας 18-23 ετών (πιθανώς μεγαλύτεροι), οι οποίοι δεν γνωρίζουν ακόμη τι είναι ικανοί να κάνουν
- ❖ **Διάρκεια:** 60 λεπτά.
- ❖ **Αριθμός συμμετεχόντων:** Όχι περισσότεροι από 20.

Προετοιμασία του χώρου:

Το σκηνικό για την ομάδα ιστοριών πρέπει να προετοιμαστεί σύμφωνα με την ατμόσφαιρα της ιστορίας. Είναι σημαντικό οι συμμετέχοντες να μπορούν να κάθονται σε κύκλο – ίσως όχι σε καρέκλες, αλλά σε μαξιλάρια. Θα πρέπει να υπάρχει ένα σαφές σημείο εισόδου, το οποίο θα μπορούσε να είναι η πόρτα του δωματίου, αλλά αν αυτό δεν είναι δυνατό ή εάν το δωμάτιο είναι πολύ μεγάλο, τότε θα πρέπει να δημιουργηθεί μια «πύλη».

Θα πρέπει να υπάρχει επαρκής αλλά όχι υπερβολικός φωτισμός. Εάν υπάρχουν τραπέζια, θα πρέπει να τα τοποθετήσουμε δίπλα στον τοίχο. Μπορούν να είναι χρήσιμα για ατομική εργασία αργότερα. Εάν δεν υπάρχουν πίνακες, πρέπει να φέρουμε πίνακες σχεδίασης ή φακέλους για να γράψουν ή να σχεδιάσουν οι συμμετέχοντες.

Δίπλα στην «πύλη», ήδη μέσα στο χώρο, τοποθετούμε κάρτες συμβόλων από τις οποίες μπορούν να επιλέξουν οι συμμετέχοντες κατά την είσοδό τους, πριν καθίσουν. Αυτές μπορεί να είναι κάρτες ΟΗ, κάρτες Dixit ή ακόμα και μια προσωπική συλλογή

εικόνων ή καρτ ποστάλ - το κύριο πράγμα είναι ότι απεικονίζουν διαφορετικές καταστάσεις και συναισθήματα και ότι πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον μιάμιση έως δύο φορές περισσότερες κάρτες από τους συμμετέχοντες, ώστε όλοι να μπορούν να επιλέξουν ελεύθερα.

Στο κέντρο του κύκλου, αξίζει να τοποθετήσετε ένα πολύχρωμο σάλι, ή ίσως ένα λουλούδι ή ένα σύμβολο που σχετίζεται με την ιστορία. Στην περίπτωση του «Αλογο του μάγου», θα μπορούσαμε να επιλέξουμε έναν καθρέφτη, ένα χτένι, βαφή μαλλιών, ή ακόμα και ένα καπέλο.

Έξω από τον κύκλο, κοντά στον αρχηγό της ομάδας, τοποθετούμε οποιαδήποτε άλλα επιθυμητά στηρίγματα, συμπεριλαμβανομένων των καρτών παραμυθιών και των τυπωμένων φυλλαδίων για χρωματισμό και γραφή.

Εάν η αφήγηση γίνεται με βίντεο, ο υπολογιστής, ο προβολέας, η επιφάνεια οθόνης/τοίχου και τα ηχεία θα πρέπει επίσης να προετοιμαστούν και να δοκιμαστούν έτσι ώστε να μην παρεμποδίζεται η διαδικασία.

Εάν η ομάδα είναι ήδη στο δωμάτιο πριν ξεκινήσουμε, θα πρέπει να ζητήσουμε από όλους να φύγουν και να τοποθετήσουμε μόνο τις κάρτες συμβόλων, το σάλι, τα σύμβολα κ.λπ. όταν η ομάδα περιμένει έξω.

Εργαλεία που απαιτούνται:

Ένα πολύχρωμο σάλι για το κέντρο του κύκλου, διακοσμητικά αντικείμενα, κάρτες συμβόλων, πίνακες σχεδίασης αν χρειαστεί, στυλό, χρωματιστά μολύβια, εξοπλισμός σχεδίασης, κάρτες λαϊκών παραμυθιών και αρκετά αντίγραφα των φυλλαδίων για κάθε συμμετέχοντα.

Ενδεχομένως: υπολογιστής, προβολέας, χώρος οθόνης/τοίχου, ηχεία.

Χειρόγραφο:

(οι χρόνοι είναι κατά προσέγγιση, ανάλογα με το μέγεθος της ομάδας)

1. Είσοδος

Διάρκεια: 5 λεπτά

Επιτρέπουμε στα μέλη της ομάδας να εισέλθουν, κατά προτίμηση ένα κάθε φορά, και αναθέτουμε σε καθένα από αυτά την ακόλουθη εργασία:

Έχετε βρεθεί ποτέ σε μια κατάσταση στη ζωή όπου δεν είχατε ιδέα τι έπρεπε να κάνετε, απλά περιπλανιέστε σαν χαμένοι σε ένα δάσος; Επιλέξτε μια κάρτα που αντιπροσωπεύει αυτή την κατάσταση στη ζωή».

Όταν ο καθένας έχει κάνει την επιλογή του και κάθεται, μπορούμε να συμμετάσχουμε.

2. Μπαίνοντας στη διάθεση

Διάρκεια: 10-15 λεπτά

Συζητάμε τις κάρτες που επέλεξαν οι συμμετέχοντες. Δεν πρέπει να κάνουμε κύκλους και δεν πρέπει απαραίτητα όλοι να μοιράζονται την κάρτα τους. Όταν όλοι όσοι το επιθυμούν έχουν μιλήσει, μπορούμε να συζητήσουμε για το τι συμβαίνει όταν δεν ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε και απλά παρασυρόμαστε.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, μπορούμε να θέσουμε τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- Ποιες καταστάσεις μας κάνουν να χαθούμε εντελώς στη ζωή μας;
- Πώς επηρεάζει αυτό τις ανθρώπινες σχέσεις μας;
- Πόσο καλά μπορούμε να πάρουμε καλές αποφάσεις σε αυτή την κατάσταση;
- Είναι δυνατόν κάποιος να εκμεταλλεύεται την έλλειψη σκοπού μας και να μας χρησιμοποιεί για δικούς του σκοπούς;

3. Αφήγηση ιστοριών

Διάρκεια: περίπου 15 λεπτά

Όταν έχουν ειπωθεί παρόμοιες ιστορίες και συνεχίζουμε με τη συγκεκριμένη ιστορία, θα πρέπει να κάνουμε την ακόλουθη εισαγωγή:

«Υπήρχε ένα αγόρι που επίσης χάθηκε στο δάσος και παρασύρθηκε μακριά, και στράφηκε σε κάποιον για βοήθεια εκεί που δεν έπρεπε. Θα ήθελες να ακούσεις την ιστορία του;»

Η αφήγηση θα πρέπει κατά προτίμηση να γίνεται από εμάς, με δικά μας λόγια, γιατί με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να διατηρήσουμε επαφή με τους συμμετέχοντες. Εάν δεν μπορούμε να πούμε την ιστορία προσωπικά, μπορούμε να τη διαβάσουμε δυνατά ή να ακούσουμε μια ηχογράφιση/να παρακολουθήσουμε ένα βίντεο της ιστορίας.

Εάν λέμε την ιστορία μόνοι μας, πριν ξεκινήσει, θα μπορούσαμε να ζητήσουμε από τους συμμετέχοντες να κλείσουν τα μάτια τους και να επικεντρωθούν στην αναπνοή τους. Όταν όλοι είναι συγκεντρωμένοι, μπορούμε να ξεκινήσουμε.

Μπορούμε επίσης να χρησιμοποιήσουμε ένα μουσικό όργανο (π.χ. koshi chimes, kalimba ή sansula) για να βάλουμε τους συμμετέχοντες στη διάθεση για την εμπειρία αφήγησης.

Στο τέλος της ιστορίας, ζητάμε και πάλι από τους συμμετέχοντες να κλείσουν τα μάτια τους και, αφήνοντας αρκετό χρόνο για να ενεργοποιηθούν οι δικές τους εσωτερικές εικόνες, τους δίνουμε τις ακόλουθες εργασίες:

- ❖ Επιλέξτε ένα χρώμα από την ιστορία!
- ❖ Διαλέξτε μια μυρωδιά από την ιστορία!
- ❖ Διαλέξτε ένα αντικείμενο από την ιστορία!
- ❖ Κοιτάξτε γύρω σας, πού βρίσκεστε στην ιστορία; Τι σας περιβάλλει, ποιος είναι κοντά σας;

4. Επεξεργασία

Διάρκεια: 35-40 λεπτά

Αφού όλοι έχουν επιστρέψει από την ιστορία, συζητάμε ποιος έχει πάρει τι από την ιστορία, σε ποιο τοπίο βρέθηκαν. Η απάντηση δεν είναι υποχρεωτική. Οι συμμετέχοντες μπορούν εθελοντικά να μιλήσουν εάν το επιθυμούν. Όσον αφορά τις τοποθεσίες, μπορούμε να ρωτήσουμε τους συμμετέχοντες ποια είναι η εργασία στο συγκεκριμένο μέρος.

Στη συνέχεια (ή εν τω μεταξύ, ανάλογα με την περίπτωση) μπορούμε να μιλήσουμε με τους συμμετέχοντες για τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- Γιατί ο πρίγκιπας να μπει σε μια τέτοια κατάσταση; Ποιες ιδιότητες έχει που τον έβαλαν σε μπελάδες; Πόσο συχνά μπαίνουν σε αυτές τις καταστάσεις;
- Τι πιστεύουν για τον Μάγο; Τι πρέπει να μάθει ο πρίγκιπας από αυτόν;
- Έχουν ανθρώπους στη ζωή τους, όπως ο Μάγος, που στην αρχή φαίνονται χρήσιμοι, αλλά στη συνέχεια αποδεικνύονται ότι εκμεταλλεύονται εκείνους που στρέφονται σε αυτούς;

Το πρώτο καθήκον είναι να ξεκινήσετε την αλλαγή.

Στη συνέχεια, τοποθετήστε τα εργαλεία βαφής μαλλιών, τον καθρέφτη και τη χτένα στη μέση. Χωρίστε την ομάδα σε ζεύγη. Ρωτήστε τους αν είχαν ποτέ μια κατάσταση όπου άλλαξαν τα μαλλιά τους; Ποιες ήταν μερικές από αυτές τις καταστάσεις; Ποιος άλλαξε ή θα άλλαζε τα μαλλιά του σε ποιο χρώμα;

Σκεφτείτε αν υπάρχει ένα μεγάλο βήμα στην παρούσα ζωή σας που θα ήταν τόσο μεγάλη αλλαγή όσο αυτό που θα σας έκανε να αλλάξετε τον τρόπο που φαίνεστε;

Τα ζευγάρια θα πρέπει να συζητήσουν και στη συνέχεια να επιλέξουν μαζί μερικές καταστάσεις ζωής όπου απαιτείται μια μεγάλη αλλαγή ή μια παρόμοια κατάσταση ζωής που αντιμετωπίζουν.

Δεύτερον: η διαδικασία της αλλαγής

Η διαδικασία της αλλαγής. Συζητήστε εν συντομία τι μπορεί να σήμαινε ο καθρέφτης, η χτένα και το μαστίγιο στη διαδικασία αλλαγής για τον πρίγκιπα (βλ. παραμύθι) και, στη συνέχεια, ζητήστε από τους συμμετέχοντες να εργαστούν ατομικά. Για να το κάνετε αυτό, δώστε το βιβλίο ζωγραφικής "καθρέφτη" και την κάρτα 9. Τα καθήκοντα είναι τα εξής:

- Ποια είναι μερικά πράγματα που θα βλέπατε για τον εαυτό σας σε έναν μαγικό καθρέφτη που θα μπορούσαν να σας εμποδίσουν να επιτύχετε τους στόχους σας;
- Ο καθρέφτης δείχνει επίσης ένα άλογο - τι σας αρέσει να βλέπετε για τον εαυτό σας όταν κοιτάζετε στον καθρέφτη;

Θα πρέπει να δώσουμε σε κάθε ομάδα περίπου 6-8 λεπτά για να μοιραστούν τις σκέψεις τους και στη συνέχεια να συνεργαστούν με όλη την ομάδα για να σκεφτούν τρόπους πρόληψης τέτοιων καταστάσεων ή αντιμετώπισής τους εάν συμβούν.

Το τρίτο μέρος: η εσωτερική ιστορία του παρίπα. (κάρτα 5)

- Τι πόρους χρειάζεστε για να έχετε τον έλεγχο της ζωής σας;
- Ποιοι είναι μερικοί από τους πόρους που έχετε στη διάθεσή σας;
- Έχετε έναν βοηθό που μπορεί να σας βοηθήσει να ξέρετε σε τι να απευθυνθείτε όταν χρειάζεστε βοήθεια;
- Πώς καλλιεργείτε το δικό σας εσωτερικό μαύρο άλογο;

Θα πρέπει να αφήσουμε χρόνο για ατομική εργασία – ίσως μέχρι 8-10 λεπτά. Μετά από αυτό, οι συμμετέχοντες μπορούν να μοιραστούν ελεύθερα. Δεν χρειάζεται όλοι να μοιράζονται ή να μιλούν για κάθε ερώτηση.

Για να το κάνετε αυτό, προσθέστε το χρώμα "Black Horse" και την κάρτα 5. Κάθε συμμετέχων θα πρέπει να επιλέξει ένα θέμα σχετικό με τις παραπάνω τέσσερις ερωτήσεις που πιστεύει ότι «πρέπει να πλυθεί», όπως η Μητέρα Μοίρα, ή «πρέπει να ψηθεί», όπως τα κουλούρια γλυκάνισου.

5. Κλείσιμο / Έξοδος

Όταν τελειώσει ο χρόνος μας, μερικοί άνθρωποι θα εξακολουθούν να εργάζονται. Ολοκληρώνουμε τη συνεδρία ζητώντας από όλους να εγκαταλείψουν τον χώρο της ιστορίας μέσα σε λίγα λεπτά. Περνάμε την «πύλη» και συναντάμε όποιον είναι έτοιμος να φύγει, έναν προς έναν.

Εκεί, ζητάμε από το συγκεκριμένο άτομο να μας πει πώς τροφοδοτεί το εσωτερικό του άλογο.